

Nr 194.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 27 maj 1911.
— — — — Andra kammaren den 27 maj 1911.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lydelse af § 7 i aflöningsreglementet för tjänstemän vid statens järnvägar den 15 november 1907.

(Statsutskottets utlåtande nr 97.)

I en till Riksdagen den 31 mars innevarande år aflåten proposition (nr 159) har Eders Kungl. Maj:t under åberopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att § 7 1:o) i aflöningsreglementet för tjänstemän vid statens järnvägar den 15 november 1907 må från den dag Eders Kungl. Maj:t förordnar erhålla följande ändrade lydelse:

»Tjänsteman skall vara underkastad icke allenast de i gällande instruktion gifna bestämmelser utan ock den utvidgade eller förändrade tjänstgöring eller den förflyttning till annan tjänstgöringsort eller annan befattning vid statens järnvägar, som kan varda honom i behörig ordning ålagd, dock utan minskning i det honom vid förflyttningen enligt stat tillkommande arfvode samt med iakttagande, att den vederbörande vid samma tidpunkt tillkommande rätt till ersättning för bostad och bränsle icke skall undergå annan förändring än den, som betingas af förflyttningen från en ort till en annan.

Den, som i följd af befattnings indragning eller förändring förflyttas till annan befattning med ringare arfvode, äger erhålla, förutom vid förflyttningen innehafvande arfvode, jämväl från den tid, han i sin förra befattning skulle hafva kommit i åtnjutande af förhöjning i arfvode, dylik arfvodesförhöjning.

Likaledes skall tjänsteman vara skyldig underkasta sig dels, efter vederbörande öfverordnade myndighets bestämmande, upphörande af eller minskning i extra inkomster, som kunna åtfölja befattning eller

utgå för bestyr i sammanhang därmed, dels ock de förändrad bestämmelser i fråga om pension, som kunna varda stadgade.»

Enligt bestämmelserna i § 7 i gällande aflöningsreglemente för tjänstemän vid statens järnvägar är en hvar, som i behörig ordning blifvit ålagd förflyttning från en högre befattning vid statens järnvägar till en lägre befattning därstädes, tillförsäkrad förmånen af att icke lida minskning i det honom vid förflyttningen enligt stat tillkommande arfvode. Däremot har han icke rätt att komma i åtnjutande af annan ersättning för bostad och bränsle än som motsvarar den befattning, till hvilken han förflyttas.

Eders Kungl. Maj:ts föreliggande förslag afser, att jämväl ersättningen för bostad och bränsle skulle beräknas efter den förut innehafda befattningen, dock med den jämkning, som kunde föranledas af de olika beräkningsgrunder, som kunna vara gällande för de särskilda placeringsorterna.

Då emellertid en förflyttning från högre till lägre befattning torde kunna användas äfven såsom en form af bestraffning och i sådant fall kan anses såsom själföfvallad, synes icke någon anledning föreligga att för dylika fall, utöfver hvad redan enligt gällande bestämmelser medgifves, tillförsäkra vederbörande en ytterligare förmån.

För de fall åter, då förflyttningen föranledes af befattnings indragning eller icke själföfvallad kroppsskada, synes däremot kunna ifrågasättas, huruvida ej ändring i aflöningsreglementet bör vidtagas i syfte, att den vederbörande vid förflyttningen tillkommande rätt till ersättning för bostad och bränsle icke må undergå annan förändring än den, som betingas af förflyttningen från en ort till en annan.

Som emellertid den af Eders Kungl. Maj:t föreslagna formuleringen af nu ifrågavarande stadgande skulle komma att omfatta jämväl sådana fall, å hvilka enligt Riksdagens här ofvan uttalade mening stadgandet icke bör äga tillämpning, har Riksdagen icke kunnat biträda Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Riksdagen får alltså meddela,

att Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning icke af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 27 maj 1911.

Med undersåtlig vördnad.